

UZUPEŁNIA UCZEŃ

KOD UCZNI

--	--	--

PESEL

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

*miejsce
na naklejkę*

EGZAMIN W KLASIE TRZECIEJ GIMNAZJUM

CZĘŚĆ 1. JĘZYK POLSKI

Instrukcja dla ucznia

1. Ze środka arkusza wyrwij kartę rozwiązań zadań wraz z kartą odpowiedzi.
2. Sprawdź, czy na kolejno ponumerowanych 10 stronach są wydrukowane **22 zadania**.
3. Sprawdź, czy karta rozwiązań zawiera 4 strony oraz czy do karty rozwiązań jest dołączona karta odpowiedzi.
4. Ewentualny brak stron lub inne usterki zgłoś nauczycielowi.
5. Na tej stronie, na karcie rozwiązań i na karcie odpowiedzi wpisz swój kod, numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
6. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania. Wykonuj zadania zgodnie z poleceniami.
7. Rozwiązania zadań zapisuj długopisem lub piórem z czarnym tuszem/atramentem. Nie używaj korektora.
8. W arkuszu znajdują się różne typy zadań. Rozwiązania zadań **od 1. do 20.** zaznacz na karcie odpowiedzi w następujący sposób:
 - wybierz jedną z podanych odpowiedzi i zamaluj kratkę z odpowiadającą jej literą, np. gdy wybierasz odpowiedź A:

☒	B	C	D	E
-------------------------------------	---	---	---	---

- wybierz właściwą odpowiedź i zamaluj kratkę z odpowiednimi literami, np. gdy wybierasz odpowiedź FP:

PP	PF	☒	FF
----	----	-------------------------------------	----

- do informacji oznaczonych właściwą literą dobierz informacje oznaczone liczbą lub literą i zamaluj odpowiednią kratkę, np. gdy wybierasz literę B i liczbę 1:

A1	A2	☒	B2
----	----	-------------------------------------	----

9. Staraj się nie popełniać błędów przy zaznaczaniu odpowiedzi, ale jeśli się pomylisz, błędne zaznaczenie otocz kółkiem i zaznacz inną odpowiedź, np.

☒	B	C	D	☒
-------------------------------------	---	---	---	-------------------------------------

10. Rozwiązania zadań **21. i 22.** zapisz w wyznaczonych miejscach na karcie rozwiązań zadań wyrwanej ze środka arkusza.

11. Pisz czytelnie i starannie. Pomyłki przekreślaj.

12. Zapisy w brudnopisie nie będą sprawdzane i oceniane.

**UZUPEŁNIA ZESPÓŁ
NADZORUJĄCY**

Uprawnienia ucznia do:

- | | |
|--------------------------|---------------------------------------|
| ☐ | dostosowania
kryteriów oceniania |
| ☐ | nieprzenoszenia
zaznaczeń na kartę |

Arkusz zawiera teksty
liczące więcej niż 250 słów.

**18 KWIETNIA
2016**

**Godzina rozpoczęcia:
11:00**

**Czas pracy:
90 minut**



GH-P1-162

Powodzenia!

Więcej arkuszy znajdziesz na stronie: arkusze.pl

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 1.–7.

Henryk Sienkiewicz
KRZYŻACY (fragment)

Zbyszko odgarnął włosy, które dawno nie podcinane z przodu, spadały mu aż na brwi, chwilę posiedział w milczeniu, po czym jął mówić:

– Dałby Bóg, abym ja tyle mógł wiedzieć o mojej Danuśce, ile wiem o Malborgu. Pytacie, com tam widział? Widziałem potęgę krzyżacką niezmierną, przez wszystkich królów i przez wszystkie narody wspomaganą, z którą nie wiem, czyli kto w świecie mierzyć się zdoła. Widziałem zamek, jakiego chyba i sam cesarz rzymski nie ma. Widziałem skarby nieprzebrane, widziałem zbroje, widziałem mrowie orężnych mnichów, rycerzy i knechtów¹ – i relikwie jakby u Ojca Świętego w Rzymie, i mówię wam, że aże dusza zdrętwiała we mnie, bom sobie pomyślał: gdzie się tam komu na nich porywać? kto ich zmoże? kto się im oprze? kogo ich siła nie przełamie? [...]

Maćkowi dziwne wydały się [...] słowa Zbyszka, więc choć chciało mu się poznać wszystkie przygody młodzianka, jednakże przerwał mu i rzekł:

– [...] A mało to razy zderzaliśmy się z nimi tarczą o tarcz i łbem o łeb! A toś zabaczył², jako im niesporo³ bywało ku nam – i jak na zatwardziałość naszą narzekali: że to nie dość było konia zapocić i kopię pokruszyć, jeno trza było cudze gardło wziąć albo swoje dać! Byli tam przecie i goście, którzy nas pozywali – a wszyscy z hańbą odeszli. Cóżes to tak zmiękł?

– Nie zmiękleł ja, bom się i w Malborgu potykał, gdzie też i na ostre gonili⁴. Ale wy ich wszystkiej potęgi nie znacie.

Lecz stary rozgniewał się.

– A ty znasz-li całą moc polską? Widziałeś wszystkie chorągwie w kupie? Nie widziałeś. A ich potęga na krzywdzie ludzkiej i na zdradzie stoi, bo tam i piędzi⁵ ziemi nie ma, która by była ich. Przyjęli ci ich książęta nasi, jak się ubogiego w dom przyjmuje – i obdarowali, a oni porósłszy w moc, pokąsali tę rękę, co ich żywiła, jako psi bezecni⁶ i wściekli. Ziemię zagarnęli, miasta zdradą pobrali i ot ich moc! Ale choćby wszyscy królowie świata szli im w pomoc – nadejdzie dzień sądu i pomsty.

– Skoroście mi kazali gadać, com widział, a teraz się gniewacie, to wolej zaniecham⁷ – rzekł Zbyszko.

Maćko zaś sapał przez jakiś czas gniewnie, po chwili jednak uspokoił się i rzekł:

– Albo to raz tak bywa! Stoi ci w lesie chojar⁸ jako wieża sroga, myślałbyś, że wiek wieków postoi, a stukniesz w niego godnie obuchem, to ci się pustką obezwie. I próchno się w nim sypie. Taka to i krzyżacka moc!

¹ Knecht – żołnierz pieszy w dawnym wojsku niemieckim.

² Zabaczyć – zapomnieć.

³ Niesporo – niechętnie, niewygodnie.

⁴ Gonić na ostre – pojedynkować się konno na ostre kopie albo włócznie.

⁵ Piędź – dawna miara długości.

⁶ Psi bezecni – tu: budzący odrazę.

⁷ Wolej zaniecham – tu: przestanę opowiadać, zamilknę.

⁸ Chojar – stare, wysokie drzewo iglaste.

[449 słów]

Zadanie 1. (0–1)**Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.**Zbyszko kilkakrotnie powtarza *widziałem*, aby

- A. nawiązać kontakt z rozmówcą.
- B. urozmaicić prezentowany opis.
- C. wyciszyć emocje towarzyszące rozmowie.
- D. wzmocnić wiarygodność swojego przekazu.

Zadanie 2. (0–1)**Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.**

Maćko odrzuca opinię Zbyszka o Krzyżakach, ponieważ uważa, że Zbyszko

- A. przecenia potęgę Krzyżaków.
- B. sprzymierzył się z Krzyżakami.
- C. podał zmyślane informacje o Krzyżakach.
- D. lekceważy zagrożenia ze strony Krzyżaków.

Zadanie 3. (0–1)**Oceń prawdziwość poniższych informacji. Wybierz P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.**

Według Maćka polskich rycerzy charakteryzuje wola walki i niezłomność.	P	F
Według Maćka Krzyżacy byli wdzięczni polskim książętom za okazaną pomoc.	P	F

Zadanie 4. (0–1)**Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.**Wypowiedź Maćka dotycząca Krzyżaków *Ale choćby wszyscy królowie świata szli im w pomoc – nadejdzie dzień sądu i pomsty nie ma charakteru*

- A. groźby.
- B. nakazu.
- C. ostrzeżenia.
- D. przepowiedni.

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 5. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Maćko posłużył się przykładem chojara, aby pokazać, że potęga Krzyżaków jest

- A. ukryta.
- B. groźna.
- C. wieczna.
- D. pozorna.

Zadanie 6. (0–1)

Uzupełnij artykuł hasłowy tak, aby związek frazeologiczny wskazany przez Ciebie był zgodny z podanym objaśnieniem. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

_____ – spierać się, walczyć o coś lub w czyjejs obronie.

- A. *Wrócić na tarczy*
- B. *Walczyć z wiatrakami*
- C. *Rzucić (komuś) rękawicę*
- D. *Kruszyć kopie (o coś, o kogoś)*

Zadanie 7. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych informacji. Wybierz P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Formy <i>zabaczyć</i> , <i>wolej zaniecham</i> świadczą o zmianach zachodzących w polskim słownictwie.	P	F
Zastosowane słownictwo archaiczne posłużyło do oddania realiów epoki.	P	F

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 8.–12.

Jan Sztaudynger

RÓŻA PRAWDZIWA I SZTUCZNA

Szydzi z prawdziwej sztuczna:

– Krótkie twoje trwanie,
Wdzięk pani wkrótce minie,
A mój pozostanie...
– Tak – rzecz wonna róża,
Rumieniąc się skromnie –
Ale patrząc na panią,
Myśleć będą o mnie!

Zadanie 8. (0–1)

Jaką cechę prawdziwej róży zakwestionował sztuczny kwiat? Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

- A. mądrość
- B. wrażliwość
- C. trwałość
- D. skromność

Zadanie 9. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W postawie sztucznej róży wyczuwa się

- A. troskę.
- B. drwinę.
- C. współczucie.
- D. zaniepokojenie.

Zadanie 10. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Cechą łączącą obie róże z utworu Jana Sztaudyngera jest

- A. woń.
- B. uroda.
- C. kruchość.
- D. naturalność.

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 11. (0–1)

Które zdanie najtrafniej oddaje przesłanie utworu? Wybierz P przy zdaniu prawdziwym.

1.	O tym, co jest piękne, decydują indywidualne upodobania.	P
2.	Im piękniejszy oryginał, tym ciekawsza kopia.	P
3.	Każda kopia jest tylko naśladownictwem.	P

Zadanie 12. (0–1)

Uzupełnij zdanie. Wybierz właściwe odpowiedzi spośród podanych.

Postawa sztucznej róży obrazuje A/B człowieka, natomiast postawa prawdziwej róży jest ilustracją ludzkiej C/D.

A. skromność

C. naiwności

B. próżność

D. rezolucji

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 13.–17.

Katarzyna Janowska

ZWYKŁY DZIEŃ

Niech mnie pani nie pyta o szczęście – powtarzała filozof, profesor Barbara Skarga, moja mistrzyni, której jedna z książek nosi tytuł *Człowiek to nie jest piękne zwierzę*. Mimo to podczas różnych spotkań drążyliśmy temat. Skarga mawiała wtedy: bo niby co to jest szczęście? Nagroda? Kto miałby nagradzać i za co? A może to tylko ślepy traf? Zresztą czy człowiek jest stworzony do szczęścia? Zawsze mnie denerwuje, gdy jakaś matka mówi o swoim synu: tak bym chciała, żeby był szczęśliwy, zamiast powiedzieć: a niech on będzie porządnym i uczciwym człowiekiem. I co? Potem jest tylko wielkie rozczarowanie, bo to szczęście nie przychodzi. Nie należy się nastawiać, że w życiu trzeba być koniecznie szczęśliwym. Może pojawi się taki moment, że pocujemy się szczęśliwi, ale to nie może stać się celem życia, bo równie dobrze taka chwila może się nie przydarzyć. A nawet kiedy się trafia, najczęściej nie zdajemy sobie z tego sprawy.

Zdażyłam na pociąg w ostatniej chwili. Korki były większe niż zazwyczaj. Ekspres 7.15 Kraków – Warszawa wjechał na Dworzec Centralny punktualnie. Całe szczęście. O 11.00 zaczynam nagranie programu z Wojciechem Kilarem. Makijaż, kawa z bohaterem i kamery start. Rozmowa o muzyce, życiu, miłości do żony, zapachach i barwach Paryża – mieście, w którym Kilarowie lubili spędzać wakacje. Rozmowa płynie z humorem, żadnej wymuszonej pozy, nadymania się. Na pytanie o natchnienie rozbawiony kompozytor odpowiada – Najlepiej opisał to Mrozek: *Coś mnie zaszło od tyłu*.

Nie wiem, kiedy minęły trzy godziny. Znowu pędem na dworzec, metrem, bo szybciej. Wbiegam na peron w momencie, gdy konduktor zaczyna gwizdać. Dojeżdżam do Krakowa. W upalnym wrześniowym słońcu czuć rozwibrowanie nadciągającej jesieni. Do domu

spacerem przez gwarny rynek. Wszystkie stoliki na płycie zajęte. Życie pokazuje moc. Wszystko mi się dziś udało. Wieczorem jem z synem kolację na tarasie. Jest ciepło jak w sierpniu. Czemu właściwie tak dokładnie pamiętam ten dzień sprzed sześciu czy siedmiu lat?

Kiedyś podeszłam Barbarę Skargę pytaniem, czy pamięta, kiedy czuła się szczęśliwa. O dziwo, nie obruszyła się. Po chwili namysłu powiedziała: – Pewnego lipcowego dnia w Chocieńcach, gdzie przed wojną co roku spędzałam wakacje, ale wtedy nie wiedziałam, że to jest szczęście.

[349 słów]

Zadanie 13. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych informacji. Wybierz P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Liczne pytania w wypowiedzi Barbary Skargi podkreślają związek między uczciwością a szczęściem.	P	F
W pierwszym zdaniu tekstu autorka wyraża osobisty stosunek do Barbary Skargi.	P	F

Zadanie 14. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Według Barbary Skargi szczęście nie powinno być celem życia, ponieważ

- A. spotyka jedynie ludzi wyjątkowych.
- B. jest osiąganym dużym wysiłkiem.
- C. zawsze okazuje się ulotne.
- D. może nigdy nie nadejść.

Zadanie 15. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W wypowiedzeniu *Kiedyś podeszłam Barbarę Skargę pytaniem, czy pamięta, kiedy czuła się szczęśliwa* wyraz *podeszłam* oznacza postawienie pytania w sposób

- A. natarczywy.
- B. taktowny.
- C. przebiegły.
- D. życzliwy.

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 16. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych informacji. Wybierz P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Tytuł ZWYKŁY DZIEŃ wskazuje na to, że szczęścia nie można osiągnąć w codziennych sytuacjach.	P	F
Z tekstu wynika, że ze szczęścia, które nas spotkało, często zdajemy sobie sprawę po czasie.	P	F

Zadanie 17. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz odpowiedź A albo B i jej uzasadnienie 1., 2. albo 3.

Wypowiedzenie *Do domu spacerem przez gwarny rynek jest*

A.	zdaniem pojedynczym,	ponieważ	1.	nie występuje w nim podmiot.
			2.	zawiera tylko jedno orzeczenie.
B.	równoważnikiem zdania,		3.	nie ma osobowej formy czasownika.

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania 18.–21.

Tadeusz Rojek

DAMY, RYCERZE I DŻINSY

Idziemy z wizytą. Otrzymaliśmy zaproszenie od znajomych, z którymi łączą nas raczej oficjalne niż przyjacielskie stosunki. Miałoby się przecież ochotę wypaść jak najkorzystniej, zabłysnąć efektownym dowcipem, błyskotliwym paradoksem¹, interesującą wiadomością, celną uwagą. Krótko mówiąc: okazać się dowcipnym i wyrobionym, inteligentnym i ocytanym, obytym i atrakcyjnym. Wszystkie te cechy ujawnić się mogą jedynie w rozmowie, która jest najważniejszym i może jedynym środkiem względnie łatwego zdobywania ludzkiej sympatii. Jest znacznie istotniejszym sposobem przedstawienia się niż mruknięcie nazwiska. Nie bez racji mawiał Sokrates²: „Mów, żebym cię zobaczył”.

Trzeba nam jednak wiedzieć, że rozmowa w gronie znajomych znacznie zmieniła swój dawny charakter, wyraźnie zawężyła swe horyzonty. Dzień powszedni, wypełniony przeważnie gorączkową pracą, nie daje zbyt wielu okazji do towarzyskich spotkań. A kiedy już nadarzy się sposobność spędzenia czasu w większym lub mniejszym gronie, rozmawiamy często o kłopotach dnia codziennego albo o ostatnich wydarzeniach w życiu politycznym. Do rzadkości należą rozmowy stanowiące ongiś – nie tak dawno jeszcze – cel spotkań towarzyskich: o literaturze, o sztuce, o teatrze, o nauce.

¹ Paradoks – twierdzenie zaskakująco sprzeczne z ugruntowanymi przekonaniami.

² Sokrates – filozof grecki żyjący w latach 469–399 p.n.e.

Zadanie 18. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Z tekstu wynika, że współcześnie rozmowa *zawężiła swe horyzonty*, ponieważ

- A. większość ludzi nie chce ujawniać swoich poglądów.
- B. w rozmowach uczestniczy coraz mniejsze grono znajomych.
- C. rozmowy najczęściej dotyczą polityki lub codziennych spraw.
- D. tematy rozmów towarzyskich ograniczono do literatury i sztuki.

Zadanie 19. (0–1)

Oceń prawdziwość poniższych informacji. Wybierz P, jeśli informacja jest prawdziwa, albo F – jeśli jest fałszywa.

Autor przywołał słowa Sokratesa, aby poprzeć swoją tezę myślą filozofa.	P	F
Z przytoczonych słów Sokratesa wynika, że rozmowa daje możliwość poznania człowieka.	P	F

Zadanie 20. (0–1)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W wypowiedzeniu *Dzień powszedni jest wypełniony gorączkową pracą* podkreślony wyraz jest

- A. przymkiem.
- B. przysłówkiem.
- C. imiesłowem przysłówkowym.
- D. imiesłowem przymiotnikowym.

PRZENIEŚ ROZWIĄZANIA NA KARTĘ ODPOWIEDZI!

Zadanie 21. (0–2)

Czy zgadzasz się z opinią autora tekstu, że *rozmowa jest najważniejszym i może jedynym środkiem względnie łatwego zdobywania ludzkiej sympatii*? Uzasadnij odpowiedź, odwołując się do tekstu i własnych obserwacji. Nie cytuj sformułowań z arkusza.



Rozwiązanie zadania 21. zapisz w wyznaczonym miejscu na karcie rozwiązań zadań.

Zadanie 22. (0–10)

Napisz charakterystykę bohatera literackiego, który wolność uznał za najważniejszą wartość.

Pamiętaj, że Twoja praca nie może być krótsza niż połowa wyznaczonego miejsca.



Rozwiązanie zadania 22. zapisz w wyznaczonym miejscu na karcie rozwiązań zadań.

Wykaz źródeł wykorzystanych w zadaniach egzaminacyjnych.

Strona 2. – zadania 1.–7.

Na podstawie: Henryk Sienkiewicz, *Krzyżacy*, Warszawa 1982.

Strona 5. – zadania 8.–12.

Jan Sztaudynger, *Róża prawdziwa i sztuczna*, [w:] tenże, *Piórka*, Kraków 2010.

Strony 6.–7. – zadania 13.–17.

Na podstawie: Katarzyna Janowska, *Zwykły dzień*, „Przekrój” 2011, nr 6.

Strona 8. – zadania 18.–21.

Na podstawie: Tadeusz Rojek, *Damy, rycerze i dżinsy*, Warszawa 1985.

